

ŽUPNIJSKI LIST

Letnik 28, št. 01., 5. – 18. jan. 2026, naklada: 400 izodov

Sveti trije kralji

Trije kralji, sveti kralji:
Gašper s konjem v zlati halji,
Miha s slonom v halji beli,
Boltežar pa na kameli
v Betlehem so jezdili
in pred hlev prijezdili.

Prvi se je ves zamaknil,
drugi k jaslim se primaknil,
tretji pa je zadaj čakal,
da bi Jezus ne zaplakal,
ko bi videl tretjega,
Boltežarja črnega.

Sveti Jožef mu velevala:
„Kralj, le stopi v sredo hleva;
saj ne bo se zasolzilo
Dete naše, Dete milo.
Ne boji se črnih lic,
črnih se boji dušic.“

Silvin Sardenko

URADNE URE

ponedeljek: 08:00 - 11:00
in po vsaki sveti maši

ADORACIJA
vsaka sreda od 7.00 do
večerne svete maše.

TELEFON
(župnik): 031 501 173

E-POŠTA
zupnija.metlika@rkc.si

SPLETNA STRAN
[https://zupnija-](https://zupnija-metlika.si/oznanila-2/)
[metlika.si/oznanila-2/](https://zupnija-metlika.si/oznanila-2/)

TRR

ŽUPNIJA METLIKA:
SI56 0297 2009 1385 028

ŽUPNIJA RADOVICA:
SI56 0297 2025 9803 509

ŽUPNIJA SUHOR:
SI56 0297 2025 8620 109

ŽUPNIJSKA KARITAS
METLIKA:
SI56 0299 4001 1673 133

Za previdevanje ali obisk bolnika
na domu pokličite župnika,
bolniški duhovnik v SB Novo
mesto je p. Marko Novak OFM
(041 742 721)

Glasilo izdaja: Župnija Metlika,
Mestni trg 14, 8330 Metlika
Odgovarja župnik Primož Bertalančič

STATISTIKA 2025

Na začetku vsakega leta se z upanjem oziroma v prihodnost, radi pa pogledamo tudi leto, ki je za nami.

Naslednje številke naj bodo priložnost da se ustavimo, ob njih zamislimo in še bolj povabimo Gospoda v svoje življenje.

V letu 2025 smo se v naših župnijah veselili 29 krstov v Metliki in 1 na Suhorju. Hvala staršem, ki ste se odločili svoje otroke krstiti. Potrudite se po svojih najboljših močeh, da jih boste v veri tudi poučili in vzgajali, kakor ste obljubili na cerkvenem pragu. Vsa župnijska skupnost vam bo rada pomagala predvsem z molitvijo in ko se bomo skupaj srečevali pri nedeljski sveti maši.

Na Suhorju smo spremljali 2 para, ki sta sklenila, da želita vse življenje ostati skupaj. Naj jima podeljeni zakrament da moči, da bosta zdržala v vsakodnevnih viharjih. Mladoporočenci, postavite v središče svojega zakonskega življenja Kristusov križ, ki vaju bo v molitvi povezoval in združeval v eno.

K zadnjemu počitku smo pospremili 37 naših faranov v Metliki, 6 na Radovici in 5 na Suhorju. Večina njih je umrla brez prejetih zakramentov za umirajoče. Ob tej priliki znova spominjam in opogumljam vse, ki skrbite za umirajoče, da se ne bojite obiska duhovnika. Duhovnik bolnim in ostarelim ne prinaša smrti, ampak odpuščanje in tolažbo. Vsi pa radi molimo za srečno zadnjo uro, da bomo imeli milost prejeti zakramente za umirajoče.

GOSPODARSTVO

Finančno stanje na dan 31. 12. 2025:

METLIKA	77.451,64 €
Božakovo	5.575,02 €
Drašiči	4.992,26 €
Grabrovec	6.533,39 €
Lokvica	8.828,61 €
Slamna vas	3.175,97 €
Sv. Martin	4.565,63 €
Sv. Rok	2.571,95 €
Tri fare	-71.149,72 €
Trnovec	5.793,69 €
Vidošiči	3.101,42 €
	51.439,85 €

RADOVICA	31.062,77 €
Bojanja vas	37,70 €
Krašnji vrh	2.828,66 €
	33.929,13 €

SUHOR	51.853,48 €
Bušinja vas	-19.584,80 €
Jugorje	6.008,58 €
Sv. Jakob	3.489,21 €
	41.766,46 €

V preteklem letu smo začeli z obnovo stranskih oltarjev in prižnice v cerkvi Žalostne Matere Božje pri Treh farah. V kratkem bo obnovljena tudi zakristijska omara v tej isti cerkvi. Nekateri se sprašujete zakaj obnavljamo samo pri Treh farah. Razlog je predvsem v tem, da so te cerkve razlašene za spomenik lokalnega pomena, kar nam omogoča, da se prijavimo na razpis Ministrstva za kulturo. Tudi za tokratno obnovo smo bili uspešni in bomo v dveh letih od Ministrstva prejeli dobrih 19.000 €. Hvala vsem, ki radi darujete pri rednih nabirkah ali preko POS terminala v cerkvi v Metliki in tako pomagate pri pokrivanju stroškov.

GOSPODOVO RAZGLAŠENJE

V ponedeljek, 5. januarja bomo obhajali tretji sveti večer pred praznikom Gospodovega razlašenja. Znova povabljeni, da blagoslovite svoje domove in molite za blagoslov v vaših družinah.

Na praznik povabljeni k svetim mašam. Otroci prve triade ste povabljeni, da si naredite krone in se s kronami na glavi udeležite svete maše. Po končani sveti maši bo ofer, ki se ga boste udeležili samo veroučenci – otroci, ki ste v adventnem času zbirali darove za svoje vrstnike v misijonih. Svoj dar boste položili v jaslice.

V četrtek, 8. januarja bo v Metliki po večerni sveti maši srečanje za sodelavce Župnijske Karitas. Povabljeni, da se nam pridružite.

V petek, 16. januarja po večerni sveti maši v Metliki bo v župnišču redno srečanje za člane Župnijskega pastoralnega sveta.

SVETI ANTON PUŠČAVNIK

Na njegov god bo sveta maša na Trnovcu in po njej licitacija mesnin. Vabljeni, da se priporočimo svetemu Antonu za zdravje živine.

BOŽIČNI KONCERT DRUŠTVA CITROPREKELJ

V nedeljo, 18. januarja bodo pri večerni sveti maši v Metliki sodelovale članice Društva citroprekelj, ki bodo imele po sveti maši še krajši koncert. Vabljeni.

SKRBJ ZA CERKEV

Hvala vsem, ki zvesto in zavzeto ohranjate Božjo hišo čisto in lepo. S praznikom Jezusovega krsta bomo zaključili božični čas. Jaslice bomo po tradiciji ohranili do svečnice, ostalo okrasje pa lahko spremenimo.

Za naslednja dva tedna prosim, da za snažnost cerkve poskrbite prebivalci naslednjih ulic in vasi; **METLIKA:** Bočka in Trnovec;

RADOVICA: Radovica (Draga) in Krašnji vrh; **SUHOR:** Bereča vas.

Pon., 5. jan Simeon	18.00 + Rudi in starši Ivec – Metlika 18.00 + Ana Bohte, obl. – Metlika
Tor. 6. jan GOSPODOVO RAZGLAŠENJE	8.00 + Jože in Terezija Guštin – Metlika 17.00 + Marijana Brdar – Radovica 18.00 v zahvalo in za blagoslov – Suhor
Sre, 7. jan Rajmund	17.00 + Niko Pečarič – Drašiči 18.00 + Anton in starši Ogulin – Metlika
Čet. 8. jan Severin	17.00 v zahvalo za Božje usmiljenje – Suhor 18.00 ++ Žugelj – Metlika 18.00 + Jela Črnugelj, 30. dan – Metlika
Pet., 9. jan Pij IX.	18.00 po namenu darovalca – Metlika 18.00 + Hajdi Slobodnik – Metlika
Sob., 10. jan Gregor Niški	8.00 + Miroslav in Marta Milčinič – Metlika 17.00 + Tias Glogovšek, obl – Tri fare 8.00 za župljane – Radovica
JEZUSOV KRST 11. januar	10.00 ++ Težak in Mavretič – Metlika 18.00 + Ana Logar – Metlika
Pon., 12. jan Tatjana	17.00 + Stane, obl. in vsi ++ Žlogar in Slanc – Suhor 18.00 v zahvalo za 60 let življenja. – Metlika
Tor. 13. jan Veronika	8.00 + Marija in Marjan Glušič – Metlika 17.00 + Anica Jelenič, Ivan Jaklič – Suhor
Sre., 14. jan Oton	17.00 na čast sv. Jožefu – Radovica 18.00 + Franc Sedlar, obl. – Metlika
Čet. 15. jan Pavel	17.00 v zahvalo in za blagoslov prijateljev – Suhor 18.00 v zahvalo za uslišano prošnjo – Metlika
Pet., 16. jan Marcel	18.00 + Štefanija Kukovec – Metlika 18.00 + Marija Baš – Metlika
Sob., 17. jan Anton	8.00 + Janko in Marija Slanc – Metlika 15.00 živi in ++ vaščani Trnovca – Trnovec 8.00 + Anton Plut – Suhor
2. NEDELJA MED LETOM 18. januar	10.00 + Angela Slanc – Metlika 18.00 za župljane – Metlika 18.00 + Jože Slanc – Metlika

ŽIVI KAMNI, OSEBNE IZPOVEDI VERE

Priloga k župnijskem listu

Št. 10

Jožefa Vevoda, po domače Bojankina Pepca iz Gornjega Suhorja, gre v 91. leto. Včasih smo jo poslušali na suhorskem koru, zdaj pa poje na vozičku v prvih vrstah metliške cerkve. Redko jo vidimo brez nasmeha in vedno ima iskrico v očeh.

V dvojnopolurnem intervjuju sem skušal razvozlati, ali je takšna sama po sebi, ali se smeji navkljub svoji življenjski zgodbi ali pa zaradi nje.

A še enkrat znova mi je bilo razodeto, da so zgodbe najbolj radostnih ljudi ponavadi tudi najtežje.

Intervju poteka na tretjem nadstropju doma starejših, v sobi 303, kamor je povabljen vsak na pogovor, saj pravi, da ji ni do lepih belih sten, le do družbe in prijazne besede.

Kako izgleda vaš dan?

Vstanem ob pol sedmih, da grem v jedilnico. Ko pozajtrkujem, molim v sobi rožni venec Božjega usmiljenja. To mi je velika uteha. Čez dan molim križev pot iz molitvenika, obvezen je tudi rožni venec za duhovnike po svetu, za duše v vicah, k Svetemu Duhu, in za domače duhovnike. Zvečer pa se zahvalim Jezusu za vse prejete milosti.

Kateri vam je bil najljubši župnik?

Vsi so mi. Ampak te starejši, izkušeni, študirani pred vojno so mi bili ljubši, moram reči. Nekako versko so bili bolj vzgojeni. Niti cerkev ni več to, kar je bila. Bolj je bila doživeta, spoštovana, in duhovniki so se bolj žrtvovali. Vojska je marsikaj spremenila. Rojena sem bila leta 1935, tako da sem hodila ravno v prvi razred, ko se je ta začela.

Vas še zdaj tepe vojna?

Skoraj. Boli me, da nikdar nismo prišli do spoštovanja, celo življenje so nas topli po plečih, ker nismo bili njihovega duha. Kot kmeti nismo dobili kuponov za hrano ali kreditov za vprežne živine. Brez tega pa je bilo težko rasti.

Suhor so granatirali in na župnišču je odbilo vogel sobe, kjer smo leto pred tem imeli zajtrk za prvoobhajance. Požgali so tudi šolo, da ne bi Italijani in domobranci prišli noter. Komaj sem končala štiri leta šole, ker smo se učili po tujih bajtah.

Že celo življenje nosim "lepe" spomine - spomine na zavrženost, ničvrednost. To je tako velik občutek krivice, ki se ga ne da razložiti. Domačini so bili krivi, ker so nas izdajali. Kaj bo partizan iz Korduna vedel, čigava hiša je kakšna.

Ne vem, če poznate Šukljetove iz Lokvice, pri Treh farah so zakopani. To so bili bratranci po mami, sinovi od Marije Šuklje, s katero sem nato živel na Gornjem Suhorju. Pregarjali so jih zato, ker je bil najstarejši sin, Stanko Šuklje, v semenišču. Ubili so ga tik pred novo mašo. Namreč, tožili so ga, da je on organiziral mobilizacijo svojih dveh bratov v domobrance.

Če je, ni nič narobe naredil. Uf, težko mi je govorit o tem, ker sem takoj živčna! Niti ene minute nisem očetu Matiji zamerila, da je šel v domobrance, glede na to, kaj so komunisti delali.

Oče je šel med domobrance?

Da. Saj zato so nas tudiregarjali. Ko so zažgali sosednji skedenj, se je ogenj razširil tudi na našo, s slamo pokrito hišo. Tako smo morali vsi s trebuhom za kruhom.

Ste gledali, ko je hiša gorela?

Prišli smo šele zjutraj. Mama so znali, da se nekaj pripravlja, tako da smo spali na štali v drugi vasi. Potem smo se pa pomikali, kdo nas je kje hotel.

En čas smo bili v Bušnji vasi, kjer se je mama rodila, pri vujni, od koder so jo komunisti večkrat, boso in napol oblečeno, odpeljali na Gaj na Gorjancih ter jo v tistem njihovem zatočišču zasliševali in maltretirali.

To se je v enem obdobju med vojno dogajalo dvakrat na teden. Večkrat je mama čez noč ostala zaprta v tujih kletih. Saj bi še njo pokopali, pa ni bil še noben otrok polnoleten in so jo izpustili. Vse zato, ker je šel oče k domobrancem. Nedolžni smo bili tepeni, kot da smo mi ustvarili vojno.

Poleg nje so večkrat odpeljali še vujno. Povrh vsega so pokrali hišo, še perilo iz vrvi so vzeli, da nismo imeli nič. Nimam niti enega lepega spomina.

Enega dne so nas dali na voz in odpeljali v župnišče. Po dobrem tednu smo šli v gasilski dom v Križevski vasi, ki je bil takrat le majhna hiška. Mlajši brat je ostal pri župniku, ker zanj ni bilo prostora. Metliški prošt Pavel Jože Verderber ga je vzel kot hlapca. Ni zastonj delal, tam so ga oblekli, nahranili, on je pa krave na pašo gonil.

Od tam smo šli nazaj v Berečo vas, kjer smo ostali najdlje. Čez nekaj mesecev so v Dolenjskem listu zapisali velik naslov: "Metliški župnik - izkoriščevalec slovenske mladine." Zato je moral brat Stanko stran od župnije. Pri nas ni bilo luksuza - moral je spati na slami, v sobici je bil pod iz zemlje ter majhna okenca.

(Stran 2)

Starejši brat in sestra sta šla v Ljubljano takoj po vojni, mama in ostali trije pa smo hodili po vasi, da bi si pridelali košček kruha. Pa ta ni bil iz bele moke - in še veseli smo ga bili. Bi šel danes kdo na njivo za šnito kruha? Ko sem bila stara 12 let, sem šla k teti na Gornji Suhor, kjer sem živela do zadnjega.

Oče je umrl pri domobrancih?

Za očeta ne vemo nič. Niti kod je hodil, niti kje je umrl. Niti zdaj ga ne bi šla iskat, ko je dovoljeno. On je svoje odslužil in si je nebesa prislužil, ker so tako grdo z njimi delali.

Molite tudi za partizane?

Ne preveč. Čeprav je Jezus rekel "moli za sovražnike," pa ga težko. Sem pa že odpustila. Večkrat si rečem, naj bo Bog milostljiv, ker če bi vedeli, kaj bo nastalo iz tega, tega ne bi počeli.

Mantrali smo se vsak po svoje. Tudi druga teta, Bara, s katero sem nato živela, je ostala sama. Hčerka je umrla zaradi ledvične bolezni, sina pa so mobilizirali partizani in se ni vrnil nazaj.

Šukljetovi Marički niso domov pustili na Lokvico, zato je slabo leto po vojni ostala v župnišču, kjer je pomagala kuharici Liziki - Elizabeti iz Štajerske.

Te spomine še nosite s seboj?

Teta Marija - Marička je bila zame kot druga mama. Na neki način me je posvojila s svojim zgledom. Velikokrat sva molili na peči in prav ona me je naučila toliko molitvic. Ona mi je pokazala, da te trpljenje lahko krepí.

Mariji Šuklje so partizani že ubili tri sine, ostali sta ji še dve hčerki. Oče, njen mož, je bil tisti čas bolan in je rabil oskrbo. Nek večer jih je obiskal partizan ter Šukljetovim hčerkam in mami sporočil, naj se čimprej umaknejo, če želijo ostati žive, ker imajo namen, da bi jih pospravili. Punce so začele jokati, naj mama gre. Ona se je rešila, nedolžne hčerke so pa nastradale, ker so ostale doma z bolnim očetom.

Kako se je ona počutila, ker je ostala edina živa?

Ni dobro. Saj je zbolela na srcu, vodeniko je dobila. Jaz sem ji pomagala, kolikor sem lahko.

Kaj ste se naučili od nje?

Marička me je naučila molitvic, vero in potrpežljivost. Dala mi je zgled ponižnosti in pokore ter dolžnost, da v hiši, kjer si, delaš za mir. Spomnim se, kolikokrat je rekla "brez Boga ni življenja." Pa da Bog ne bo več naložil, kot lahko neseš. Zato je narod danes tako podivjan, ker ne moli. Bog več nič ne velja, nič ne pomaga ... Pa si daj ti sam, če moreš.

Moške roke ni bilo pri hiši. Četudi sem bila sama, pa sem več pokosila od vseh moških na vasi.

(Stran 3)

Kako to, da niste šli v službo?

Morala sem pomagati mojim dvem sirotam. Nisem bila niti vneta za to, rada sem kmetovala, to me je poživelo. Teta mi je rekla, naj grem v službo, če želim. Pa nisem šla, ker moraš biti tudi v službi pod tujo komando.

Potem ste 100%, da je Bog?

Da. Tako kot ste zdaj vi tukaj. Bog opominja in daje. "Če da breme, ti da tudi moč, da neseš," je stalno govorila teta Marička. Če boš odlagal in prelagal, te bo samo še bolj tiščalo.

Bi bili rajši bogati pa neverni ali revni pa ...

Revna! Kaj mi pa če blago. Saj ne bom nič nesla s sabo. Kar si boš zaslužil in dobrega naredil za druge, to boš imel na tistem svetu, drugega bogastva ne bo.

Pravite, da je bilo življenje težko, ampak bi se vseeno lahko našel lep trenutek?

To da smo se imele rade, pomagale ena drugi, si olajšale življenje. Kri bi dale ena drugi, če bi bilo treba. Tudi med brati in sestrami smo si veliko pomagali. Vse skupaj nas je bilo pet, dva brata in tri sestre, jaz sem dvojčica. Vsi so že pokojni, Bug jim dej nebesa.

Kako je včasih izgledal božič? V najrevnejših časih.

Jaslice smo postavljali na badnjak, ne mesec prej. Nato smo šli k polnočnici. Pastirčke in druge figure smo naredili iz kartona in tega, z mešanico vode in bele moke, nalepili na palčko. Vse to smo imeli v Božjem kotu. Ni bilo bunkic in smrekice - to je šele kasneje prišlo v navado. Še v cerkvi se ne spomnim, da bi bila. Vse skupaj je bilo bolj doživeto. Čutili smo, da se nekaj dogaja. Bilo je vzdušje v zraku, lepše kot sedaj. In spoštovali smo se med seboj. Tudi ob navadnih sobotah bi predčasno končali delo na njivi in se šli pripravljat na dan počitka s tem, da bi počistili hišo in pomeli pred njo. Danes je pa vseglah, ker se dela vsak dan.

Kaj ste pekli za praznike?

Bel hlebec bi spekli na badnjak, ki je ostal do treh kraljev. Bel kruh smo pekli le za večje praznike. Potico smo si še privoščili, piškotov pa ne. Danes jih pečejo za vsako figo, nobeno druženje ne mine brez njih.

Za večerjo bi jedli krvavice, juho, tudi meso, za božič pa komplet kosilo - kokoška pečena je morala biti, pa tenstan krompir, solatka in potica. Ni bilo vse tako črno kot saje, prazniki so delali težko življenje malo lepše.

Ste imeli kakšne prošnjače?

Sem. To so bili kmeti iz sosednje vasi. Jaz sem hodila v cerkev in nisem želela imeti še daljše poti. Pa še eno kmetijo bi morala rihtat, kar bi bilo nemogoče.

Prišli pa so. Da bi me izkoriščali, da bi skrbela za njihove starše in kmetijo. Nisem hotela od hiše, nanjo sem bila navezana, pa sočutje sem imela do mojih dveh tet, ker nista imeli nobenega drugega.

Tako kot zdaj jaz. Imam edino nečaka, ki me postreže, dober je.

Ste imeli kakšen hobi?

Cerkvena pevka sem bila od osnovne šole pa do 70. leta. Še zdaj bi, pa me glas ovira. Pela sem alt in nikdar s slabo voljo. Še ko mi je mama Terezija umrla, sem preskočila le eno nedeljo, saj sem se zavedala, da pojem Bogu na čast.

Ste peli s solzami?

Ne. Nisem jokala po mamini smrti. Še danes ne morem jokati. Nekje tu noter v prsih me stiska. Pa bi se rada izjokala, da bi šlo ven, ampak ne gre in bi se rada tega osvobodila. Imam pa čisto vest, ker sem se žrtvovala zanjo. Nisem imela slabe vesti pri nobeni. Marička mi je celo rekla, da ji ne bi bila niti hčerka boljša.

Kaj boste vprašali Boga, ko boste prišli gor?

Vprašala ga bi, zakaj je bilo potrebno takšno trpljenje. Pa to, ker ne morem jokati. To ga bi vprašala.

Kdaj ste izgubili mamo?

Leta 1984, ampak ona je živel z mlajšim bratom Stankom v Bereči vasi. Teti, s katerima sem stanovala, sta umrli dosti prej. Marička je odšla leta 1964, ko je zaspala od žalosti in od bolezni, leta 1974 je umrla teta Bara - lastnice hiše, v kateri smo živeli, nato pa še mama leta 1984, ko jo je še tretjič udarila možganska kap. Na vsakih deset let je ena odšla. Od takrat sem bila sama.

Ste hvaležni, da ste v domu?

Sem. Nisem enkrat nič prigovarjala. Kaj pa bi, če ne bi imela tega? Treba povsod potrpeti - zdaj pa ljudje tega niso navajeni. Preveč razkošja in razvuzdanosti je za mladino. Starši pa niso nič boljši, ker ne pripravljajo d'co na življenje. Tisti, ki mu je preveč lepo, rabi še več milosti. Ni navajen vzdušja pomoči, čuti se prazen, ne zna si pomagati. V velikem razpotju so mladi današnji. Mi smo vsaj staršem hvaležni za to, kar so nam dali.

Saj vam niso mogli veliko dati, ker še sami niso imeli.

Oj so! Dali so nam zgled življenja in vero. Več je vredno od vse obleke in hrane, če imaš notri pošlihtano. Kaj bi jaz, če ne bi bila navajena na trdo življenje in tujo komando.

Po teti sem imela samo kmečko pokojnino tristo in še nekaj evrov, imeli smo le eno kravo in prihodek od mleka, s tem pa potem ti gospodarji - nimam pa enega centa dolga. Pa tudi sorodniki so nam znali pomagati, še posebej

starejša sestra. Bila sem sama in samostojna desetletja, a ko sem padla po stopnicah in si zlomila kolk, sem morala v dom. Tu sem že sedem let. Zdaj je hišo prevzela občina, da poplača stroške, ki jih ima z mano v domu starejših.

Kako se počutite ob tem, da vam bo hišo prodala občina?

Jaz sem bila na to pripravljena. Dvesto let stara hiša ni bogvekaj, je samo še za porušit, saj dela sramoto celi vasi (smeh). Upam, da se bodo poplačali, ne sekiram se. Pa me naj pred vrata postavijo, če želijo. Bog skrbi za najmanjšega črvička na svetu.

Mislite, da ste si prihranili muke, ker niste imeli moža?

Sem se pa sama toliko bolj mučila, ker je moralo biti vse narejeno in ti ni imel kdo pomagati. Sosea mi je očitala, da sem imela lažje življenje brez moža in otrok. Pa sem ji rekla, da je njen mož za vse preskrbel, da je lahko spala brez skrbi. Ni je bilo briga, kaj bo jutri.

Po eni strani ste nežni, po drugi pa vidim, da ne ostajate nikomu dolžni.

Saj te drugi naučijo (smeh). Če želiš biti dober gospodar, moraš biti tudi strog. Teta me je vzgojila v gospodarico, bila je stroga, ampak ljubeča. Če je gospodar strog, potem gre.

Je bilo kakšno obdobje, ko ste mislili, da ne boste zmogli?

Tudi to je bilo. Rešila me je molitev in duhovniki. Kolikokrat sem šla na razgovor k župniku! Pred Francijem Šifrerjem je bil na Suhorju duhovnik Vincenc - Vinko Šega. Duševno mi je pomagal in svetoval. Bil je izreden duhovnik, znal je lepo in po domače razložiti, lahko bi ga poslušala cel dan. Psihiater ti nič ne pomeni. Vera, zakramenti, spoved, to je več kot psihiater. Samo vero moraš imeti v srcu. Danes se nimajo kam dati, ne vedo, kje pomoči poiskati. Jezus pravi: "Pridite k meni vsi obteženi ..." Danes pa hodijo okoli vseh zdravnikov, samo tam, kam bi treba, ne.

Česa se še veselite? Kakšno upanje imate?

Da bi bila dovolj zdrava in samostojna, da bi lahko zase sama poskrbela.

Kaj bi naredili drugače, če bi še enkrat živeli?

Nič. Mogoče bi glihkar ali pa še slabše prišlo, kot je zdaj. To ne veš, to samo Bog odloča. Hvala Bogu za to, kar imamo in da bilo nič hujšega. Treba je iti s časom naprej, ampak svoje držat, kar si bil naučen.

